

Entrevista **Natxo Tarrés**

Cantant i guitarrista. El cap visible del grup manresà Gossos lidera l'homenatge a Bob Marley que s'estrena avui a la sala Oriol Martorell de l'Auditori de Barcelona, amb totes les entrades venudes. Acompanyat d'una banda en què hi ha Roger Farré i Damià Olivella, entre altres, recorreran la trajectòria d'una de les grans llegendes de la cultura contemporània

«Escoltant Bob Marley t'adones que en alguns aspectes no hem avançat»

Toni Mata i Riu
MANRESA

■ Natxo Tarrés afronta aquesta nit el repte d'homenatjar Bob Marley en una funció que tindrà lloc a l'Auditori de Barcelona amb motiu del trentè aniversari de la mort de qui va ser una de les grans icones de la música del segle XX. Per interpretar algunes de les peces més populars del seu repertori, el cantant de Gossos s'acompanyarà d'una banda creada per a l'ocasió, The Wireless, que formen els també bagencs Roger Farré (baix i segona veu) i Damià Olivella (guitarra i segona veu), Fernando F3r Tejero (teclats), Dídac Fernández (bateria) i Ritxi Diéguez (scratch).

■ **Per edat, no va veure mai en concert Marley. Per què l'Auditori va confiar-li l'homenatge?**

■ Quan va morir, l'11 de maig de 1981, jo tenia vuit anys. Sempre he sentit una devoció especial pel reggae i per Bob Marley, i durant anys havia desitjat fer algun treball que estigués relacionat amb la seva música. Quan se'm va proposar des de l'Auditori em va deixar molt satisfet.

■ **Compte amb els puristes.**

■ Podrà agradar més o menys, però hi hem deixat la pell. Jo volia que cada músic de la banda no s'agafés aquest encàrrec com una feina més per tenir un sou, sinó que calia gaudir-ne, implicar-s'hi.

■ **Es manté vigent el seu llegat?**

■ Em sento Marley molt proper. Al llarg de la meua vida hi ha hagut músics que m'han marcat, com The Doors, però després m'han semblat caducs en alguns aspectes. En canvi, amb Bob Marley no em passa això, encara l'escolto i en reconec la influència.

■ **Quin repertori oferiran?**

■ No perdem de vista que es tracta d'un homenatge, no un concert

JOAN ENRIC

Natxo Tarrés en un moment del concert, que s'estrena aquesta nit a l'Auditori de Barcelona

«Sempre he sentit una devoció especial per Marley i el reggae i havia tingut ganes de dedicar-li un concert»

«La seva carrera té tres etapes, la de Jamaica i els Wailers, la d'aproximació al món occidental i la de superestrella»

«Hi ha tres peces en català perquè és important el seu missatge, una denúncia feta en un to de germanor»

per aprofundir en la història del reggae. Marley va tenir tres etapes. La primera és la jamaicana, amb els Wailers, la seva banda. Llavors va venir el període en què les

seves produccions van mirar cap al públic occidental, suavitzant el reggae que interpretaven perquè no semblés una música folklòrica difícil d'assumir per a aquests espectadors. I la tercera etapa és la del Bob Marley superestrella mundial, la més gran que ha donat la música del que anomenem tercer món, que omplia estadis arreu.

■ **Vostè s'ha d'enfrontar, sobretot, a aquest darrer Marley?**

■ Sí, per això ens hi hem acostat amb molta humilitat. Ell cantava com els àngels, podia fer el que volia. I jo no sóc negre, ni jamaicà, ni faig reggae de manera constant. Reconec que sóc un infiltrat, per això volem transmetre les emocions que ens provoca escoltar Marley. No pretemen ser-ne un clon.

■ **Hi ha tres versions en català. Són seves?**

■ *No woman no cry* i *Redemption song* les he adaptat jo, mentre que el *War* és una versió meua a par-

tir de la que ja van fer Sopa de Cabra. Crec que era important que hi hagués unes cançons que es poguessin escoltar en català, perquè les lletres eren importants.

■ **Què deien?**

■ Bob Marley era molt més que la marihuana, els rastafaris i el futbol. En les seves cançons hi ha un discurs, un missatge. Va ser un músic compromès, i escoltant-lo t'adones que en alguns aspectes encara som al mateix lloc: l'esclavitud mental, la lluita pels drets socials..., però sempre en un to amorós i de germanor. No hem d'oblidar que el vigilaven la CIA, el MI6, que els partits polítics jamaicans se'l volien fer seu... Es troba a faltar una figura com ell, avui en dia.

■ **Hi haurà gira?**

■ Sí, sobretot a la tardor, i passarem pel Kursaal de Manresa el 28 d'octubre. Durant l'estiu intentarem voltar per festivals, tant a l'estat com a l'estranger.